

Bogár László: Nicht vor dem Kind

2013 november 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A címben szerepl? német mondás lényege, hogy a szül?k ne a gyerek el?tt vitassák meg konfliktusaikat. Mert a gyermek még éretlen, és mint ilyen, alkalmatlan arra, hogy a nagyok dolgába beleláthasson.

Az újabb és újabb megfigyelési és lehallgatási botrányok azt látszanak bizonyítani, hogy az Amerikai Egyesült Államok nagyjából ugyanígy tekinti „kiskorúnak” saját szövetségeseit, akiknek nem kell arról tudniuk, hogy a

„szül?” mit gondol róluk, illetve a fegyelmezés milyen nyílt vagy rejtett eszközeit használja velük szemben.

Kiderülni látszik, hogy a barátságos felszín alatt valami egészen más húzódik meg. Hogy a gyermeknek tartott szövetségesek iránti teljes bizalmatlanság egyúttal azt is jelenti, hogy a birodalmi Amerika számára puszta tárgyakról van szó, olyan objektumokról, amelyek a birodalom érdekeinek megfelel?en tetszés szerint használhatók fel bármire. Persze aligha hihetjük, hogy bárkiben illúziók élnének arról, hogy az ellen?rizetlen hatalom mi mindenre képes, most az egyre zavartabban viselked? európai elitekre halmazati büntetésként hullnak vissza saját önámító hazugságai.

A nyugatias demokrácia egyik alapvet? dogmája ugyanis éppen az, hogy központi kategóriája a jogállam, azaz a teljes átláthatóság, a mindenki számára való ellen?rizhet?ség legmagasabb érvényesülése. Ez egyúttal azt is jelenti, vagyis inkább jelentené, hogy az emberi kapcsolatokat a kölcsönös bizalom, jóindulat, együttérzés és szolidaritás irányítja. Az ugyan régen sejthet? volt, hogy a demokratikus jogállam színpadi díszletei mögött, alatt, felett stb. olyan „zsinórpadlások” m?ködnek, és ezeket olyan er?k irányítják, amelyek, mint tudjuk „nem léteznek”, és összeesküvéselmélet-gyártó ?rült az, aki létezésüket feltételezni meri. Persze amikor kiderült, hogy mégis csak létezniük kell, és, hogy tényleges irányításuk mibenléte igen kényes kérdéseket vet fel, megbénulni látszik az egész nyugati kommunikációs gépezet. Olyan kérdéseket kellene a beszédtérbe beemelni, amelyek eddig abszolút tabunak számítottak. Hogy valójában mi is zajlott, illetve zajlik folyamatosan, azt aligha fogjuk megtudni, feltehet?leg újabb önámító hazugságokat hallunk majd, keresnek, és persze találnak majd felel?söket, akik jelentéktelen szerepl?i a történetnek, de alkalmasak lehetnek arra, hogy a leleplezést elleplezésbe lehessen fordítani.

Az egész történet valójában más szempontból lehet érdekes számunkra. Azt kellene inkább megérteni, hogy a felszín alatti tektonikus rétegekben milyen elmozdulások mehettek végbe, amelyek most éppen így törtek el?. Azt aligha gondolhatjuk komolyan, hogy az érintett nagypolitikai szerepl?k eddig nem voltak tisztában azzal, hogy mi történik. Elég mulatságos volna feltételezni például, hogy a német kancellárnak ne lett volna tudomása arról, hogy lehallgatják. Vagy, hogy a Külügyminisztérium számára drámai felismerés, hogy a „birodalmi” Amerika rendszeres és komplex kémtevékenységet folytat Magyarországon. A kérdés sokkal inkább az, hogy ezek a nagy leleplezések, a WikiLeaks, vagy éppen legutóbb Edward Snowden kiugrása, milyen el?zetesen megkomponált koreográfiába illeszkedik. Tehát nem maga a lehallgatás ténye a meglep? (meglep? az lenne, ha kiderülne, hogy nem volt és nincs ilyen), hanem az, hogy ez a most már gyújtózsinórként m?köd? folyamat milyen mélyrétegbeli elmozdulások eredménye, minek a visszatükröz?dése. Bár biztos tudásunk értelemszer?en soha sem lesz a világ valóságos összefüggéseir?l, joggal gyanítjuk, hogy a legmélyebb ok a birodalmi Amerika pozícióinak lassú, de feltartóztathatatlan eróziója. Ez a szerkezet mindig is globális parazitaként m?ködött, és azokra a technikákra épült, amelyekkel képes volt a világ Amerikán kívüli részét kifoszthtó er?forrásként üzemeltetni. Ehhez azonban arra volt

szükség, hogy a civilizáció minden lokalitásának elitjében kiépítse az ?t kiszolgáló kollaboráns struktúrákat, illetve, hogy sikeresen tartsa fenn azt a hipnózist, amelynek segítségével a kezében lév? globális média elkábítja és orránál fogva vezeti a mentálisan, morálisan, spirituálisan leépített tömegeket. Az utóbbi évtized során azonban mindez egyre több akadályba ütközik. A helyi elitek között egyre többször akadnak olyan „renitensek”, akik felérik ésszel, hogy ha az általuk el?segített birodalmi kifosztás nyomán kirohad alóluk a saját országuk, az nem túl szerencsés fejlemény. Mi több a megvezetett tömegek ébredezésének is számos jelét tapasztaljuk szerte a világban. A birodalom olyan öngerjeszt? folyamatok spiráljába került, ahonnan nincs visszatérés. Ennek a spirálnak az egyik küls? megjelenése az a mód, ahogyan megváltozott az amerikai nagykövetségek ?rzése a különböz? európai nagyvárosokban az elmúlt évtizedek során. Talán az egyik leglátványosabban Londonban, ahol huszonöt éve még az utcáról is bárki bemehetett minden nehézség nélkül.

Aztán lassan elkezd?dött az egyre terjeszked? biztonsági zónák kiépítése. Betoner?dítmények, tankcsapdák, nehézgépfegyverek, állig felfegyverezett tengerészgyalogosok, álcázott mesterlövészek tucatjai, röviden ennyi az elmúlt negyed évszázad mérlege. A birodalom görcsösen ragaszkodik ahhoz a soha sem volt mítoszhoz, hogy ? a barátságos szelíd óriás, miközben csak fokozódó er?szakkal tudja elemi szint? m?ködését is fenntartani. És ez egyre mélyebb paranoiába hajszolja, amelynek a lehallgatás csak egy jelentéktelen eleme. Ez a paranoia a végzetes eladósodás dönt? oka is. A birodalom hanyatlása elkezd?dött.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Ajánló